

зорових функцій, коли медикаментозний контроль внутрішньо очного тиску є утрудненим. Кількість пацієнтів, хворих на глаукому, яка вперше виявлена у занедбаній стадії, зростає з віком. У віковій групі 40-45 років частка занедбаних випадків глаукоми складає 0,1 %, в групі 45 років і старше – більше 10 %.

Мета дослідження. Провести аналіз алгоритму надання фармацевтичної допомоги хворим на глаукому.

Матеріали та методи. Логічний, історичний, структурний аналіз.

Результати дослідження. Згідно із алгоритмом лікування уніфікованого клінічного протоколу медичної допомоги «Глаукома первинна відкрито кутова» (Наказ Міністерства охорони здоров'я (МОЗ) України від 23.11.2011 року № 816) при початковій стадії первинної глаукоми проводиться визначення оптимального (цільового) рівня внутрішньо очного тиску, який забезпечить збереження зорового нерва та зорових функцій. Згідно даного протоколу для медикаментозного лікування первинної відкрито кутової глаукоми використовують наступні групи препаратів: β -адреноблокатори, аналоги простагландинів, простаміди, холіноміметики, α -адреноміметики та інгібітори карбоангідрази.

При дослідженні груп препаратів гіпотензивної дії встановлено, що український ринок є надзвичайно різноманітним, присутні моно- та комбіновані препарати, до складу яких входять речовини з різними механізмами дії. Системне застосування вискоєфективних гіпотензивних крапель призвело до зменшення кількості хірургічних втручань з приводу глаукоми.

Основною проблемою, що постерігається останнім часом є тенденція, коли пацієнти призупиняють застосування крапель з економічних причин, не повідомляючи про це лікаря, і хвороба прогресує. Також, лікарі призначають багато видів крапель, замість своєчасного направлення на хірургічне втручання.

Висновки. Необхідно зазначити, що застосування більше двох препаратів із різних фармакологічних груп не є доцільним з точки зору економічних можливостей пацієнта та ефективності терапії глаукоми.

ДІАГНОСТИКА ПОКАЗНИКІВ КОМУНІКАТИВНИХ НАПРАВЛЕНЬ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ФАХІВЦІВ В МІЖСОБИСТІСНІЙ ВЗАЄМОДІЇ

Таяновська В. П., Куриленко Ю. Є.

Науковий керівник: Тетерич Н. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

natalititi@ukr.net

Вступ. Наразі ефективність повсякденної міжособистісної взаємодії в комунікативних процесах зумовлена комунікативними напрямленнями особистості по відношенню до людей. Характер комунікативних напрямлень при цьому складається в індивідуума під впливом життєвого досвіду комунікацій, знань та оцінок більшості людей, з якими довелося зустрічатися у різних сферах – у побуті, на роботі та громадських місцях. При цьому особливу актуальність щодо формування сприятливих комунікативних напрямлень мають спеціалісти

соціально-орієнтованих професій, до яких відносять і діяльність фармацевтичних фахівців, що зумовлено необхідністю доброзичливого ставлення до переважної більшості оточуючих.

Мета дослідження. Саме тому актуальність виявлення рівня комунікативних напрямлень сучасних спеціалістів фармації сприяла обранню мети нашого дослідження.

Матеріали та методи. У якості методів дослідження виступили спостереження та узагальнення незалежних характеристик. Експериментальна частина дослідження полягала у застосуванні психологічного тестування 30 фармацевтичних фахівців за допомогою психологічного опитувальника В. Бойко, який дозволяє виміряти наявність вираження негативних напрямлень особистості в комунікаціях.

Результати дослідження. Результати проведеного тестування встановили, що переважна більшість опитаних – 16 респондентів (53,3%) мають середні значення загального рівня негативних установок (34-66 балів), низькі показники при цьому (0-33 балів) – у 9 осіб (30%) опитаних, та високі (67-100 балів) – у 5 респондентів (16,7%).

Таким чином, наявність позитивної установки до людей є найціннішою якістю сучасного фармацевтичного фахівця, що дозволяє йому виявляти дружній настрій до оточуючих. Навпаки, негативна установка відбиває готовність недоброзичливо ставитися до більшості оточуючих, що несприятливо позначатиметься на якості фармацевтичної допомоги.

Висновки. Вищезначене дозволяє зробити висновок, що формування у фахівців позитивних комунікативних напрямлень визначатиме в подальшому їх успішне професійне становлення та значно покращуватиме якість життя.

ДОСЛІДЖЕННЯ РІВНЯ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЯК ЧИННИКА ЕФЕКТИВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Токарчук С. В.

Науковий керівник: Гавриш Н. Б.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

socpharm@nuph.edu.ua

Вступ. Фармацевтична діяльність є сферою професійної діяльності, якій притаманний достатньо високий рівень емоційної напруженості та комунікативної завантаженості, що часто призводить до емоційного вигорання. Розвиток та формування емоційного інтелекту у фармацевтичних працівників запобігає таким станам.

Термін емоційний інтелект (EQ) тлумачиться як системне явище, що інтегрує такі необхідні у сфері професійної комунікації складові, як пізнання власної особи; навички спілкування (міжособистісні взаємини, соціальна відповідальність, співпереживання); здатність до адаптації; управління стресовими ситуаціями; переважаючий настрій. EQ - це структура здібностей особистості, спрямована на розпізнання своїх почуттів та емоцій, почуттів та емоцій інших людей, відстеження їх та керування ними, формуючи та змінюючи їх для досягнення поставленої мети чи завдань як власних, так і колективних.

Мета дослідження. Метою наукової роботи є дослідження рівня емоційного інтелекту працівників аптек.